

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'—ΑΡΙΘ. 274

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

25 ΙΟΥΝΙΟΥ 1905

Η ΑΛΛΑΓΗ

Ὅτι ἡ ἀλλαγὴ ἐνίοτε εἶνε πρᾶγμα ἐπιθυμητὸν καὶ ἀναγκαῖον δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Νὰ βλέπῃς π.χ. πάντοτε τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον εἰς τὰ πράγματα τὰ κοινοτικά ἢ τὰ διοικητικά καταντᾷ ἐν τέλει ἐνοχλητικὸν καὶ βαρὺ, καὶ αἰσθάνεσαι τὴν ἀνάγκην ἀλλαγῆς.

Καθ' ὅλας τὰς μεγάλας ἐποχὰς τῆς ἀνθρωπότητος αἱ τοιαῦται ἀλλαγαὶ ἦσαν ὁ πρῶτος καὶ αὐστηρότατος θεσμὸς διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἰσορροπίαν τῆς κοινωνίας. Σήμερον ὅλα τὰ δημοκρατικά πολιτεύματα, τὰ ὅποια ἔχουν ἀντιπροσωπευτικά σωματεία, καθορίζουν βραχυτάτας πολλάκις περιόδους ὡς πέρμα τῆς λειτουργίας τούτων. Αὐτὸς ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας ἐκλέγεται διὰ τέσσαρα ἔτη, καὶ ναί μὲν τὸ Σύνταγμα τοῦ παρέχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπανεκλεγῇ, ἀλλὰ σπαίρω σύμβαινε τοῦτο, καὶ βλέπετε τὸν ἄρχοντα ἐνείηκοντα ἑκατομμυρίων λαοῦ νὰ ἐπανέρχεται εἰς τὸ ἐπάγγελμά του, νὰ ἀποκαθίσταται πάλιν πολίτης ἀπλοῦς, χωρὶς νὰ καταιδάζῃ μοῦτρα, διότι μὴ ἐκτιμήσαντες τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ οἱ συμπολίται τοῦ δὲν τὸν ἐξέλεξαν πάλιν! Τούναντίον, ὁ ἴδιος δὲν ἐπιδιώκει τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα ἐκ νέου, καὶ εὐχαρίστως ἀρῇ τὸ στάδιον ἀνοικτὸν εἰς ἄλλους ὑποψηφίους.

Εἰς τὴν μεγάλην Δημοκρατίαν τῆς Εὐρώπης, τὴν Γαλλίαν, ὡσαύτως ἀνά ἐπαιτίαν ἐκλέγεται ὁ Πρόεδρος, ἤτοι ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους. Συνέβη μίαν φορὰν ὁ Πρόεδρος μετὰ τὴν ἐπταετὴ λειτουργίαν του νὰ ἐκλεγῇ πάλιν, ὡς νὰ ἐπτερεῖτο ἀνδρῶν τὸ δημιουργικὸν ἐκεῖνο ἔθνος. Καὶ τί συνέβη; Μετὰ διετὴ ἐπὶ πλέον παραμονὴν εἰς τὸ ἀξίωμα, τὸ μέγαρον τοῦ Προέδρου...ἀπέκτησεν ἰδιαιτερον τμήμα πωλήσεως παρασῆμων! Τὸ σκάνδαλον κατέστη πολὺκροτον, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ λάβῃ σχεδὸν διαταγὴν ὁ Πρόεδρος παρὰ τῆς Βουλῆς ὅπως ἀνὲ ἀναβολῆς ὑποβάλῃ τὴν παραιτήσιν του.

Δὲν ἦτο ὁ Πρόεδρος ἐκεῖνος ὁ κύριος ἐράστῃς τῆς πωλήσεως τῶν παρασῆμων, ἀλλὰ ἡ παραθεῖστα διαμονὴ του εἰς τὸ μέγαρον ἐκεῖνο εἶχε δώσῃ καιρὸν εἰς τοὺς διαφόρους γαμβρούς, συγγενεῖς

καὶ φίλους του νὰ κτίσουν ἐκεῖ τὰς φωλεῖς των καὶ σκανδαλωδῶς νὰ διαθέτῃ τὴν Λεγεωνά-της Τιμῆς—τὸ γαλλικὸν παράσημον—πρὸς δρελὸς τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου τυχοδιώκτου.

Βλέπει ὁ ἀγνώστης πόσον καλὸν πρᾶγμα εἶνε ἡ ἀλλαγὴ, ἣτις ἐμποδίζει τῶν τινὰ τὴν μοῦχλαν νὰ καλύπτῃ τὸ σῶμα, καὶ κρατεῖ αὐτὸ ὑγιέστατον καὶ μὲ δρεξίν πρὸς ἐργασίαν. Οἱ Γάλλοι ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀπεφάσισαν νὰ ἀλλάτσουν ἀνὰ ἐπταετίαν τὸν Ἀρχηγόν των, νὰ μὴ ἐκλέγουν δὲ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Καὶ διὰ τὸ νὰ ἀναφέρωμεν τὸ ὄνομα τοῦ κ. Λουμπέ, τοῦ νῦν προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, οὗτος μετὰ τὸ τέλος τῆς Προεδρίας του, κατὰ τὸ προσέχεις ἔτος, ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ ὑποψηφιότητα γερουσιαστῆ διὰ νὰ ἐπανεύρῃ τοὺς πρῶτον συναδέλφους του.

Ἐν ἀγγλικῶν λόγιον λέγει, ὅτι καθε κινούργια σκόπευται ἀπὸ ἄνω καλῶς. Εἰς πολὺ ὁρθὸν τὸ λόγιον τοῦτο, καὶ πιθανὸν τὰ ἐτήρησιζόμενα εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτὴν ἀπεφάσισαν νὰ κάμουν περιοδικὰ τὰ ἀξιώματα τῶν διευθυνόντων τὰ κοινοτικά. Πᾶν πρόσωπον νεωστὶ ἐκλεγόμενον διὰ μίαν θέσιν, νομίζομεν ὅτι φυσικὰ ἔχει ὅλην τὴν δρεξίν νὰ ἐργασθῇ, εἰς τὸ τέλος νὰ ἀρήσῃ ἔχων τῆς διαδασείας του, καὶ ἀκόμη φιλοτιμούμενον νὰ παρουσιάσῃ ἔργα ἀνώτερα τῶν προκατόχων του, καὶ ἀκόμη νὰ προετοιμάσῃ τὴν ὁδὸν εἰς τοὺς διαδόχους. Τοῦτο εἶνε αἰσθημα φυσικώτατον, εἰς τὸ ὅποιον ἔχει τὴν πηγὴν τῆς αὐτῆς ἡ πρόσδος ἐνὸς τόπου.

Ἐκ τῶν ἀξιωμάτων ἅτινα γνωρίζομεν ὡς διαρκῆ εἶνε αἱ διοικητικαὶ θέσεις, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὑπάρχουν πάλιν οἱ τρόποι τῆς ἀλλαγῆς, διὰ τῆς μεταθέσεως καὶ τοῦ προδοχισμού. Ἐν ἄλλο ἐκ τῶν ἱστωρίων ἀξιωμάτων εἶνε καὶ ἡ θέσις τοῦ γάλλου ἀκαδημεικοῦ, ὅστις, ἐκλεγόμενος ἀπαξ, γίνεται ἀ θ ἄ ν α τ ο ς. Τὸ εἶδος τοῦτο δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ μέρη μας. Διὰ νὰ ἐκλεγῇ δὲ ὁ ἀκαδημεικὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ὀπισθεν τοῦ ἐργασίαν μεγάλην, ἢ ὅποια νὰ τοῦ δώσῃ τὸ δικαίωμα εισόδου εἰς τὸν ναὸν τῶν ἀθανάτων. Παρητηρήθη δὲ ὅτι οἱ περισσότεροι γάλλοι ἀκαδημεικοὶ ἐμεγαλουργήσαν μὲν πρὸ τῆς ἐκλογῆς των, σπανιώτατα δὲ μετὰ, ὡς ἐάν ἡ ἱστορίῃς τῆς θέσεως νὰ εἶνε πρό- σκωμμα εἰς τοῦτο.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ ἀλλαγὴ εἶνε λίαν ἐπιθυμητὸν πρᾶγμα, πρέπει δὲ νὰ δράσωμεν ἐναντίον τῆς ἰσοβιότητος τῶν τοιούτων θέσεων. Θὰ ἐπιθυμοῦμεν ὅπως καὶ οἱ ἐκαστοτε ἐρχόμενοι εἰς τὰ πράγματα ἔχωσι ταῦτα ὑπ' ὀψιν, καὶ νὰ ἐνθυμῶνται ἀκόμη ὅτι εἶνε ἀπλῶς ὄργανα τοῦ δημόσιου, ὅπερ δύναται καὶ δικαιοῦται νὰ τοὺς ἀλλάξῃ δταν ἡ περίστασις τὸ καλέσῃ.

Ἐπίσης παρ' αὐτῶν τὸ δημόσιον προ- σδοκᾷ αὐταπάρνησιν καὶ ἐλεοθυσίαν. Τὸ ἀξίωμα, ὅπερ τοῖς δίδεται, δὲν εἶνε τιμᾶ- ριον ὅπερ δημιουργεῖται διὰ νὰ ὠφελη- θοῦν οἱ ἱεταῖροι τοῦ ἐκλεκτοῦ, ἀλλ' ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμ- περόντων τῆς ὁλομελείας καὶ τοῦ ὕψι- λοῦ σκοποῦ δι' ὃν ὑπάρχει.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΠΤΑ ΗΜΕΡΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

Η ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

Ἀπὸ τὸν παλαιὸν κόσμον εἰς τὸν νέον. Εἶδατε τὴν Νιόβην, τοῦ ἀγγλοῦ τυγγραφίως τὴν κωμῶδιον, ἡ ὅποια παρε- στάθη καὶ ἐδῶ ἑλληνιστί; Εἶνε πολὺ πρω- τίτυπον θίμα, τὸ ὅποιον ὁ συγγραφεὺς ἀ- νοπτύσσει μὲ πολλὴν εὐφυίαν, μὲ πολὺ ἱπτικὸν ἄλγος, καὶ χεῖρ τοῦ ὅποιου τὸ μυστικὸν κατέχει ὁ ἴδιος.

Ἡ ἀπολιθωμένη Νιόβη, φέρουσα τὴν μονοκόμματην ἀρχαίαν ἐνδυμασίαν της, με- ἀ δύο χιλιάδας χρόνια ἐπινέρετε εἰς τὴν ζωὴν, εἰς τὴν ζωὴν ὁλοκλή τὴν τωρινήν, τὴν ζωὴν τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, τῶν αὐτοκινήτων καὶ τῶν ποδηλάτων, εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀστυφυλάκων, τῶν χρηματι- στῶν, τοῦ συναγωνισμοῦ—τῆς πολυταρί- χου ζωῆς ἡ ὅποια ἀποτελεῖ τὸν σύγχρονον πολιτισμόν.

Δὲν πιστεύει τοὺς ὀφθαλμούς της. Τρεῖς καὶ ἐπανατρίβει τὰ μέτρα της ὁ δὲ νὰ παι- σθῇ ὅτι ὁ κόσμος ἔχει πραγματικῶς ὡς τον βλέπει. Μάτην ἐπικαλεῖται τοὺς Θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ νὰ τὴν βοηθήσουν νὰ ἐξέλθῃ τῆς τρεμερᾶς δοκιμασίας. Αἱ ἐξηγήται τοῦ Ντίν, τοῦ ἀγγλοῦ ἀρχαιοκαπήλου, ὅτι οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου ἐχρεωκόπησαν πρὸ πολ- λοῦ, δὲν κατωρθῶνουν νὰ τὴν φέρουν εἰς τὴν πραγματικότητα.

Σχεδὸν τὴν αὐτὴν δοκιμασίαν ὑπέστην τῶρα καὶ ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀμμοχώστου. Ἐν- θυμοῦμαι τὴν πόλιν ἐκείνην μινύον καὶ ἀπομονωμένην, ὡς οὐδεμίς ἄλλη πόλις τοῦ κόσμου. Τὰ ἐνετικά της τείχη, καὶ ἱερεῖα ἐκκλησιῶν τινῶν—μάρτυρες τῆς πικρίας

δούλης—ήσαν τὰ ὀλίγα ἀντικείμενα ἐνδεδειγμένα εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἐπισκέπτου.

Πρὸς Α. ἵνα λιμάνι τοῦ ὀρείου τὰ νερὰ ᾗσαν τόσον ρηχὰ ὥστε παρυσιαζόν θύματα θαλάσσιων ὑδάτων. Ἡ θύλασσὶ τῆς ἡ-κυριολεκτικῶς οὖν πιδωμένης. Περὶ καὶ πού κανένα κερὰ τῆς Λατακίας ἢ τῆς Ἀλεξανδρείας ἤρχετο ὡς διακρίσεις τοῦ ὀφθαλμοῦ, μὲ σκοπὸν νὰ φερῶσιν ἀντὶ καὶ ἀγγεῖα τῶν Βερσίων.

Μέσα εἰς τὰ ἱερεῖα οὐτὰ ἡ μόνη ζωντανὴ φυσιογνωμία ἦτο ἡ ἀρχηγὸς μιᾶς νέας θρησκείας, ὁ γνωστὸς Σεμπυλεζιλ' ἐκεί-τε ἐκεῖ εἰς ἀπομονωμένον μέρος τῆς πόλε-ως, ἐξόριστος ἀπὸ τὴν πατρίδα του, τὴν Περσίαν, κλαίων τὴν τύχην του.

Οἱ μελετώντες τὰ διάφορα θρησκευμα-τα τοῦ κόσμου συμφωνοῦν ὅτι ὁ Μπαμπι-σμος εἶχε μεγάλην ἐπίρροσιν ἐπὶ τῆς ἀνα-γεννήσεως τῆς συγχρόνου Περσίας. Τῷ 1848 ἀπηγγέοντο ἐκεῖ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ νέου τούτου θρησκευματος, οἰσώθησαν ὅμως τι-νὰς τῶν κερυφαίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἐρημίτης τῆς Ἀμμοχώστου.

Ἡ ἀγγλικὴ κατοχὴ τὸν εὖρον ἐντὸς τῶν ἐντατικῶν τειχῶν, μὲ ὅλας ὁμως τὰς διαβε-βαιώσεις ὅτι εἶνε ἐλευθερὸς νὰ ὑπάγῃ ὅπου θελήσῃ, ὁ ἅγιος οὗτος ἐπρωτόμνησε νὰ συντρο-φεύῃ τὰ τείχη ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν τὸ θέατρον μεγάλων ἀνδραγαθμάτων.

Τοιαύτη ἦτο ἡ Ἀμμοχώστου. Περὶ τὸν μέγα, ἱερεῖα ἔδοξε, καὶ το καταφύγον τῆς Αὐγῆς Νέου Θρησκευτικοῦ Ἰδανικῶ. Καὶ τώρα, ἔξωθεν, τὰ ἱερεῖα οὐτὰ ὡς νὰ ἀπέκτισαν γλῶσσαν ζωντανήν, τὴν γλῶσσαν τοῦ νέου κόσμου. Εἶνε νὰ μὴ τὸ πιστεύῃ κανείς. Μεταξὺ Ἀμμοχώστου καὶ Βερσίων ἡ πλοῦτος κάμπος ἀνοικτοῦ, ὁ ὁποῖ-ος μόλις ἐστολίζετο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ ἀήπου. Ἦτο ὡς ἔρημος μὲ ὁάσεις.

Πηγαίνετε νὰ τὸν ἴδῃτε τώρα. Σπίτιο μαγαλοπρεπὲς πρὸς τὰ δεξιὰ, περιστοιχισμέ-να ἀπὸ εὐκαλύπτους καὶ πεύκα, τὰ ἐπὶ ἐνθυμίζον μερὲς ἐπαύλεις τοῦ ἁγ. Στε-φάνου τῆς Ἀλεξανδρείας. Πρὸς τὴν ἑσπέραν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς πεδιάδος, ὑπάρχει κτίρι-ον διακρινόμενον ἀπὸ τὰ ἄλλα, μὲ δύο πύ-ματα, μὲ στέγας πυραμιδοειδεῖς, ὡς γοθι-κὸν οἰκοδόμημα, μὲ παράθυρα πρῶσινα. Στέκει ἐκεῖ ὑπερφάνως ὡς νὰ συμβολίζῃ κατὰ.

Τί εἶνε τὸ κτίριον αὐτό; Ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου μεταξὺ Ἀμμοχώστου καὶ Λευκωσίας! Καὶ ὁποῖα κινήσεις περὶ τοῦ! Ὁ πηγαίνοντος τῶν μικρῶν τετρατρίγων ἀποτελεῖ φαινόμενον ἐκτακτόν, ὥστε νὰ νομίζῃ κανεὶς ὅτι ἡ ζωὴ τῆς Δύσεως δι' ἐνὸς ἄλματος μεταφέρθη ἐκεῖ. Ποῖς θὰ εἶλεγε; Εἶνε ἐκεῖ περὶ πού τράκοντα ἄμα-ξαι καὶ ἀδιακόπως ὅλαι ἐργάζονται. Μὴ πού ὑπάγῃ ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος; Διὰ τό-σον μικρὸν διάστημα μεταξὺ Βερσίων καὶ Ἀμμοχώστου νὰ χρησιμεύουσιν ἁμάξαι; Ἄν τὸ εἶλεγε κανεὶς πρὸ δύο ἢ τριῶν ἐτῶν θὰ ἤκουε περιφρονητικῶς: τί τὴν θέλω τὴν ἁμαξάν' ἔχω τὰ πόδια μου. Ἔτσι εἶλεγε καὶ εἰς τὴν Σμύρνην πρὶν γίνου τὸ τράμ. Ὅταν κατασκευάσθῃ ἡ περίφημος προκυ-μαία τῆς πόλεως ἐκείνης ὅλαι καὶ ὅλαι εἶλεγε ὅτι θὰ πηγαίνουν πλέον πιζῇ στὰ μπάνια, οἷον ἡ προκυμαία ἦτο ἐστρωμένη μὲ πλάκας τῆς Νεαπόλεως. Καὶ ὁμως μὲ-λις εἶναι τὰ τράμ ὁ αὐτὸς κόσμος ἐπρω-φασίζετο ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ πηγαίῃ πιζῇ. Ἔτσι εἶνε ὁ ἄνθρωπος. Θέλει τὰς ἀναπαύ-σεις του. Μόλις τοῦ εὖρης εἶνα τρόπον ἀνα-παύσεως, τὸν ἐγκολποῦται, καὶ θέλει ἡ-λόμη καλλίτερον.

Πρὸ εἰκοσι πέντε ἐτῶν ἦτο ὁ αὐτὸς τῆς μεσούλας ἐν Κύπρῳ. Ἡ Ἀθηναίου

εἶχε φθάσῃ εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δούλης τῆς, καὶ εὐδαμῶς ἄλλη οὐκ ἔμπορεύσε-ν' ἀμφοδότησιν τὴν ἰδικήν τῆς. Ἦλθεν ὁμως ἡ κατηραμένη ἐκεῖνη ἁμαξία μὲ τέσσαρες τροχούς καὶ τὴν ἀπάγγελμα τῶν ἡγωνιστῶν ὑπὸ τῆς σιδηρῆς πλῆγης.

Εἶνε ἡ σειρά τῶν τῶν σιδηροδρόμων, καὶ ποῖς ἤξευρε ἂν μὴ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἐλθῶμεν τὰ αὐτοκίνητα, ἢ νὰς ἐφύρῃσι: οἱ ὁποῖοι θὰ ἐκπλήξουν τὰς μεταγενεστε-ρους μας;

Ἀλλὰ ὡς νὰ ἐξίρωμαι τοῦ θέματος. Καὶ ἐπανερχομαι εἰς τὴν Νεαπόλιν μας... Μ. Σ.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΟ ΚΥΡΙΩΤΑΤΟΝ

Ἡ Πρωτεύουσα μὲ τὴν Παιδείαν τῆς ἐπέραςε κατὰ τὴν ἡσυχωτέραν ἐβδομά-δα, ἡ ἑξαψὶς τῶν ἐγκυφάων κατ' ἐνάστη ἄρκετα καὶ ὁ πυρετὸς κατέπεισε μὲ τάσιν νὰ ἐπανεέλθῃ ἡ θερμοκρασία εἰς τὴν φυ-σικὴν τῆς κατάστασιν.

Πολλοὶ ὀλίγοι εὐρίσκονται πλέον οἱ ἀποφασίζοντες νὰ χασμερήσων εἰς συ-ζητήσεις, προσπαθοῦντες νὰ λύσων τὰ βαρυσήμαντα ζητήματα εἰς ἡσυχίαν ἢ ὅχι, ἂν ὁ Ἀρχιμανδρίτης ἢ ὁ Διοικη-τής, ἂν ἔξῃ ἡ τέσσαρις, ἂν ἡ Ἐπαρχία καὶ ἡ τὸ ἐκπαιδευτικόν.

Ἐπάρχουν διατελὼς ἀκόμη μερικαὶ κόμποι αὐτοὶ, ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆς λυσιῶς περιωρίσθη μεταξὺ στενοτάτου κύκλου ἐνδιαφερομένων.

Ἐπάρχουν, ἐν τῷ ἐνδιαφερό-μενῳ ὅπως ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστο-ρίαν μὴ παθῇ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον, μείνη δὲ ἀβλαβὴς ἡ... πρόφασις τῆς ἐρίδος—τὰ Σχολεῖα. Αὐτὸ κυρίως εἶνε τὸ πλέον ἐν-διαφέρον, καὶ... τὸν νοῦν σας!

ΑΝΔΡΟΣΚΥΛΛΑ

Εἶνε κατὰ ἐσπερίγραπτον τὸ κακὸν το ὁποῖον, ἀντυχθὲν σιγὰ σιγὰ εἰς τὸ τέλμα τῆς... ἀδιαφορίας, ἐκερυσώθη καὶ ἐ-πικρατεῖ σήμερον εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Κύπρου.

Ἐν ἀπερσπληθὲς σκυλλολόγιον, ὡς νὰ ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν καὶ καταχε-ρῶς ἀπεσπά-σματα κατακτητικῆς φρουρᾶς περασμένων χρόνων, τὰ ἐπικαιρότερα τῆς στιγμῆς.

Καὶ ἀλλοίμονον πλὴν εἰς τὸν διεσπῆν τὸν ὁποῖον θὰ ἐκφύων ἡ μούρη τοῦ μοῖο-ρα νὰ περάσῃ πλησίον εἰς τὰ μπουλούκια αὐτὰ, τὴν νύκτα ἰδίως, κατὰ στιγμὰς ἐξά-ψως τῆς ἐρωτικῆς τῶν ἀντιζηλίας! Πρέ-πει κυριολεκτικῶς νὰ πολεμήσῃ κτυπῶν τὰ λυσσασμένα ζῶα δεξιὰ καὶ ἀριστερά—ἂν μὴ ἐπιθυμῇ τῶσιν ἀδελφὸν θάνατον ὡς ὁ κατα-σπαρταγμὸς ἀπὸ μανδρίσκου—καὶ πάλιν νὰ μὴ ἐξέλθῃ τῆς πύλης ἀεγχευτός.

Ἐπὶ τῶλους ἔχομεν διαφόρους ἀρχὸς μόνον διὰ νὰ βλέπωμεν τὸ μπῆ τους; Μέχρις οὗτο ὁδοὶ καμμεῖ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀπο-ρίαν αὐτὴν ἢ ἔχουσιν οἱ φορολογούμενοι πολῖται ὑπομονήν, καὶ τὴν νύκτα πάντοτε μαζὶ τῶν ὅσων τὸ δυνατόν στερεώτερον μπῆ-στούν.α.

10 διδασκάλισσαι καὶ 16 διδάσκα-λοι ἐτοιμάζονται ἐκ τοῦ Παρθεναγω-γεῖου καὶ Γυμνασίου μας. Τάποτελέ-σματα θὰ ἐκδοθῶσι τῇ προσεχίᾳ ἑβδομάδι.

ΠΙΡΩΝΕΙΑ

Ἐχομεν μίαν εὐκαιρίαν νὰ φέρωμεν πάλιν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἐθελότητος τοῦ τροποῦ καθ' ὃν εἶνε κατανεμημένα τὰ τα-χυδρομικὰ τέλη ἐν Κύπρῳ, καὶ νὰ παρακα-λίσωμεν τὸν Μέγαν Ἀρμοστήν νὰ μᾶς δώσῃ ὀλίγην προσοχήν.

Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου, δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου, διαταγῇ τοῦ Ἀρμοστοῦ τὰ τα-χυδρομικὰ τέλη ἐντὸς τῆς Νήσου δι' ἐφ-μερίδας, ἑτάματα ἐφημερίδων, ἐντυπα καὶ βιβλία ἐρίζοντα· εἰς 10 παράδας εἰς το βάρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δύο οὔγγιες (18 ἰράμια,) δι' ἐκίστην δὲ πρόσθετον οὔγγιαν 10 παράδας.

Τὸ μέτρον σημνίνει ἐλάττωσιν εἰς τὸ ἡμῶν τῶν ταχυδρομικῶν διὰ τὰ ἐντυπα, τὰ βιβλία, καὶ τὰ ἑτάματα ἐφημερίδων.

Διὰ τὰς ἐφημερίδας ὁμως ἐξἡκολουθεῖ ἡ τυραννία τοῦ πρῶτον καθαστώτος, ἀφοῦ μία θὰ στέλλεται πάλιν μὲ 10 παράδας. Μενον ἐπὶ—ὁπερ ἀποτελεῖ κατὰ τὴν ἀνύπαρκτον σχεδόν—εἰς τὴν τύχην νὰ εἶνε δύο ὁμοῦ 42 ἀπαιτεῖται ταινία 20 παράδας. Διότι ἐν-καλύψαμεν ὅτι ἔως τώρα δύο ἐφημερίδες ὁ-μοῦ ἤθελον 40 παράδας, ἐφ' ὧς χωριστὰ εἰς-στη ἤθελον 10 παράδας!

Ἡ μνεία λοιπὸν τῶν ἐφημερίδων εἰς τὸ νέον διάταγμα ἦτο ἐντελὴς; ἀδικαιοσύνη-τος, θὰ εἶχε δὲ λόγον ἔν ὥριζετο ταινία 5 παράδας δι' ἐκίστην, ἂν μὴ 2 παράδας, ὡς εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἀλλ' ὡς πᾶν διάταγμα περὶ τῶν ταχυ-δρομικῶν ἐφημερίδων εἶνε εἰρωνεῖα, ἀδικαι-ολογητος εἶνα μίαν Κυβερνήσιν ἐξισύσαν, νομίζομεν, ὅτι δὲν χωρατεύει ἀλλὰ σθενα-ρεύεται.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ

Κύριε Διευθυντά, Εἰς τὸν ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλλητισμόν ὁ θάνατος τοῦ Διληγιάννη ὑπῆρξε πολὺ πικρὸς. Διότι ὡς νὰ μὴ ἤρκει ἡ ἀπώ-λεια πολυπύρου ἀνδρὸς ἐν κρίσεισι πε-ριστάσεσιν, ἐτηλεγραφηθῇ ἐκεῖ κακο-βούλως ὅτι βουλευτὴς ὑπῆρξεν ὁ φονεύς, ἡ δὲ Βουλγαρικὴ δημοσιογραφία, τῆς ὁποίας εἶνε γνωστὸν τὸ μῖτος πρὸς τὸν ἑλλητισμόν, ἐσπευσεν νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν ἐλπίσιν, χρωματίζουσα τὸν ἑλλητι-σμόν ὡς συμφέρει εἰς τὸν βουλγατισμόν.

Καὶ οὕτω οἱ Ἕλλητες δι' ἑλλειψιν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, δὴ λθόν στήματα ἀγωνίας ἔως οὗτο μᾶθωσι τὴν ἀλήθειαν τοῦ θλιβεροῦ γεγονότος. Εὐτυχῶς δὲ ἔμαθον τέλος καὶ ἡμετέροι καὶ Βούλγαροι ἐπὶ ἐν Ἑλλάδι πολιτικαὶ μισαιφονεῖαι, αἱ συνήθειες εἰς σλαβικὰς χώρας, δὲ γίνου-ται, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἐντιμότης τῶν ἑλλήνων πολιτικῶν δὲν δημιουργεῖ πο-λιτικὸς ἐχθρὸς ἐννεκα μογγολικῶν κα-κουρηγμάτων.

Δερκυλλίδας.

Χωρισμὸς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀντίστον, 4.

Ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ ἐψήφισε τὸ Νο-μοσχ. περὶ χωρισμοῦ τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς πολιτείας διὰ ψήφων 341 κατὰ 233

Ἀφοπλισμὸς ρωσσικοῦ.

Λονδίνον, 2.

Τὸ καταδρομικὸν «Τιρέκ» ἀφωπλίσθη ἐν Βαταβίᾳ (Γιάδα) τῇ 26 Ἰουνίου.

Νέον ἰαπωνικὸν πολεμικόν.

Λονδίνον, 30

Ἡ «Περσίδα» (ρωσσικὸν θωρηκτόν) ἀνελκύσθη ἐν Πόρτ Ἀρθούρ.

ΤΑ ΞΕΝΑ

(Τηλεγραφήματα Ρέουτερ.)

Η ΣΤΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΟΔΗΣΣΟΥ

Λονδίνον, 30 Ιουνίου.

Ἐνέα πλοῖα ἐπυρπολήθησαν ἐν ὁδῷ χθές, οὐδὲν ὁμῶς ἀγγλικὴν μετὰ αὐτῶν.

Εἰς τὰς δόξας ἐτίθησαν εἰς χοῆσιν ταχυδία. Δύο ἀκόμη συντάγματα ἐφθασαν.

Λονδίνον, 1 Ιουλίου.

Πλοῖα τοῦ ρωσικοῦ στόλου, ὑπὸ τὸν ναύαρχον Κρυγερ, ἐφθασαν τὴν μεσημβρίαν ἐκ Σεβαστοπόλεως εἰς Ὀδησσόν.

Λονδίνον, 2.

Δὲν ἐγένετο μάχη ἐν Ὀδησσῷ χθές. Τὸς στασιαστὰς ἀπ' ἠθάρρουν τὰ στρατεύματα ἐστρατοπεδευμένα καθ' ὅλην τὴν πόλιν.

Οἱ κάτοικοι συσσωρεύθησαν ἐπὶ τῶν σιγῶν τῶν οἰκιῶν παρατηροῦντες τὰς κινήσεις τοῦ στόλου καθ' ὅλην τὴν μεσημβρίαν, ζητήσαντες παρὰ τοῦ «Ποτέμκιν» νὰ παραδοθῇ ἀνευ ὁρῶν. (Τὸ Ποτέμκιν εἶνε τὸ θωρηκτὸν τοῦ ὁποῖου τὸ πλήρωμα ἐφύγετε τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἐστράτασε.)

Καὶ ἄλλο πολεμικὸν στασιάζον.

Λονδίνον, 2.

Τὸ «Νταϊλ Μαίλ» μαθαίνει ἐξ Ὀδησσὸς εἰς δὲν εἶνε ἀληθὴς ἡ ἐπίσημος ἀναγγελία διὰ τὸ Ποτέμκιν παρεδόθη. Τοῦ ἀντίου μετ' αὐτοῦ ἠνώθη καὶ τὸ «Γιῶργιος Πομπιεδονότσεφ». Ἀμφότερα τῶρα ἀνιχνεύουσι τὸν λιμένα διὰ τῶν ἡλεκτρικῶν προβολέων, ὡς ἂν περιμεύουσιν ἐπὶ τὴν τοῦ ὁποῖου στόλου ἐφύγετον 15 μίλια μακρὰν.

(Βραδύτερον.) Οὐδὲ νεώτερον ἐξ Ὀδησσὸς ἐκτὸς ἰδιωτικῆς τηλεγραφίας τοῦ πληροφοροῦντος διὰ μετὰ τοῦ Ποτέμκιν ἠνώθη καὶ ἄλλο στασιάζον πλοῖον.

Ὅχι τὸ Πομπιεδονότσεφ.

Λονδίνον, 2.

Ἡ μοῖρα μετὰ τῆς ὁποίας ὁ Κρυγερ ἀπέπλευσε ἐκ Σεβαστοπόλεως δὲν συμπεριελάμβανε τὸ Πομπιεδονότσεφ. Ὁ Κρυγερ ἐπ' ἀνέπλευσε, εἰς Σεβαστοπόλιν μετὰ τῶν τιστάρων τοῦ θωρηκτῶν ἀλλ' ἀνευ τοῦ καταδρομικοῦ Καζάρσκυ. Λέγεται ἐν Σεβαστοπόλει διὰ τοῦτο θὰ ἐπανέλθῃ τὸ ἐσπέρας μετὰ τοῦ Ποτέμκιν.

Ἐστράτασε καὶ αὐτό.

Λονδίνον, 3.

Ἐγνώσθη τῶρα σαφῶς διὰ τὸ Ποτέμκιν οὐδέποτε εἶχε παραδοθῇ.

Ὁ ἐν Ὀδησσῷ Ρέουτερ τηλεγραφεῖ διὰ χθὲς τὸ Ποτέμκιν μετὰ τοὺς στασιαστὰς τοῦ ἀπέπλευσαν κατὰ τὸ φαινόμενον πρὸς τὴν Ρουμανικὴν ἀκτὴν, δεχθέντες καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ Πομπιεδονότσεφ, τὸ ὁποῖον δὲ εἶχε στασιάζῃ παρὰ τὴν σιγμὴν καθ' ἣν τὰ πολεμικὰ ἀνεχώρου τοῦ λιμένος, ἀλλ' ἐπιστήμως ἀγγέλλεται διὰ τὸ στασιαστὰς πρὸς τὴν νὰ παραδοθῇ.

Τὸ Ποτέμκιν.

Λονδίνον, 3.

Τὸ Ποτέμκιν ἐφθασεν εἰς Κιουστέν-δζι (λιμένα τῆς Ρουμανίας) καὶ ἐζήτησε προμηθείας.

Ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις διέταξεν αὐτὸ ν' ἀναχωρήσῃ τοῦ λιμένος ἢ νὰ παραδοθῇ. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει οἱ ἐπαναστάται θὰ θεωροῦντο ὡς ξένοι λιποτάκται.

Λονδίνον, 4.

Τὸ Ποτέμκιν ἀνεχώρησεν ἐκ Κιουστέν-δζι, πιστεύεται δὲ διὰ διευθύνεται εἰς Ὀδησσόν.

Παροπλισμὸς τῶν θωρηκτῶν.

Λονδίνον, 3.

Μόλις ὁ στόλος τοῦ Κρυγερ ἐπ' ἀνέπλευσε εἰς Σεβαστοπόλιν καὶ συνεκροτήθη συμβούλιον τῶν ναυάρχων καὶ τῶν πλοιάρχων ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος Ροττίσλάβ. Ἀπεφάσισε δὲ ν' ἀφαιρέτωσι ἐκ τῶν πλοίων τὰ μηχανήματα, καὶ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἀξιωματικούς καὶ ἀνδραγίετρα πηλὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὴν ξηράν, εἰς δὲ τοὺς ἐφύγετους ἐδόθη δύο μηνῶν ἀδεία.

Τὸ Πομπιεδονότσεφ.

Ὀδησσός, 4.

Ἡ παράδοσις τοῦ Πομπιεδονότσεφ ἐγένετο ἐπιστήμως σήμερον τὴν πρωίαν. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπανήλθον εἰς τὸ πλοῖον οἱ δὲ ἀρχηγοὶ τῆς στάσεως ἐπ' ἀπέστησαν εἰς τὴν ξηράν.

6,000 θύματα.

6,000 ἐφύγετον κατὰ τὰς παραχρᾶς τῆς ληξιαρχίας ἐξομάρτος, οἱ περισσότεροι δὲ ὑπὸ τῶν ταχυβόλων.

Στάσις ἐπὶ μεταγωγικοῦ.

Λονδίνον, 5.

Ὁ Κρυγερ ἐτηλεγράφησεν, διὰ τὸ πλήρωμα τοῦ μεταγωγικοῦ Πρὸς ἐστασίασιν εἰς τὸν κόλπον Τενόροβο καὶ ἐφύγετε δύο ἀξιωματικούς ἐξέστη δὲ τοὺς ἄλλους.

Τὸ Πρὸς ἐφθασεν εἰς Σεβαστοπόλιν τὸ πλήρωμά του μετανοῖ.

Βελτίωσις τῆς καταστάσεως.

Λονδίνον, 5.

Ἡ ἐν Ὀδησσῷ κατάστασις βελτιοῦται. Ἐρχισαν ἐργασίαι πρὸς καθαρισμόν τῶν ἐρείπων. Οἱ ἀπεργοὶ ἤρχισαν νὰ ἐπαύωνται εἰς τὰ ἔργα των.

Ἡ ἐποποιία τοῦ Ποτέμκιν.

Λονδίνον, 5.

Τὸ Ποτέμκιν ἐφθασεν εἰς Θεοδοσίαν τῆς Κριμαίας καὶ ἐζήτησεν ἄθρακας καὶ τροφάς.

Λονδίνον, 6.

Οἱ στασιαστὰς τοῦ Ποτέμκιν ἐξέλεσαν τὰς ἀρχάς τῆς Θεοδοσίας ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἀπήνησαν 500 τόνους ἀνθράκων, τροφίμα καὶ καπνὸν ἐντὸς ἐικοσιτιστάρων ὥρων, ἄλλως θὰ ἐβόμβαρδιζον τὴν πόλιν.

Ὡσαύτως ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Δημάρχου νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς κατοίκους προκηρύξιν δι' ἧς ζητεῖται ἡ κατάπαυσις τοῦ πολέμου καὶ ἡ σύγκλησις τοῦ συμβουλίου τῶν Ζιμτάρων, καλεῖται δὲ ὁ λαὸς νὰ ἐνωθῇ εἰς ἐπανάστασιν κατὰ τῶν καθιστώων.

Οἱ κάτοικοι καταληφθέντες ὑπὸ πανικοῦ φεύγουσιν ἐκ τῆς πόλεως.

Τὸ Δημάρχον ἀπεφάσισε νὰ δώτῃ τροφάς εἰς τὸ Ποτέμκιν, ἀλλ' ἤρνησεν ἄνθρακας διότι δὲν ὑπάρχουν ἐν τῇ πόλει.

Βομβαρδισμὸς τῆς Θεοδοσίας.

Λονδίνον, 7.

Αἱ ἀρχαὶ τῆς Θεοδοσίας ἀπεμάκρυναν τὸν λαὸν ἐκ τῆς πόλεως. Ἐμείναν μόνον ὁ στρατὸς καὶ ἡ ἀτυνομία.

Λέμβο, τοῦ θωρηκτοῦ Ποτέμκιν ἐπλητρίσθη τὴν πρωίαν εἰς τὴν παραλίαν, πυροβοληθεῖσα ὑπὸ τοῦ πεζικοῦ. 2 ἐφύγετον. Τὸ Ποτέμκιν ἀβλαβῶς ἐπυροβόληται, καὶ ἀφ' οὗ ἐρρίβεν ὁδὸς ὑπεράνω τῆς πόλεως ἀνέχθη εἰς τὸ πέλαγος.

Λονδίνον, 7.

Θρυλλεῖται ἐν Ὀδησσῷ διὰ τὸ Ποτέμκιν ἀνετινάχθη εἰς Θεοδοσίαν.

Στάσις ἀλλαχόθεν.

Λονδίνον, 1 Ιουλίου.

Ναυτικὴ στάσις ἀγγέλλεται διὰ ἐξερράγη ἐν Κρονστάνδῃ. Οἱ ναῦται ἐλιθοβόλησαν ἀξιωματικούς τινάς.

Λονδίνον, 2.

Ἡ στάσις ἐν Λιμπάου κατεστάλη (ἐκτραγέται τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα.)

Λονδίνον, 4.

Οἱ στρατιῶται ἐκπαιδευτικοῦ τάγματος κατὰ ἐπιθεώρησιν ἐν Χερσῶν (Κριμαίας) ἐτίθησαν καὶ ἐλόγχευσαν τὸν συναγματάρχην ἀξιωματικὸν των.

ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΧΗ

Λονδίνον, 5 Ιουλίου.

Ρωσικαὶ καὶ Ἰαπωνικαὶ εἰδήσεις ἀναφέρουσι σφοδρὰ μάχην (ἐν Μαντσουρίᾳ) διαρκέσασαν τὴν Περαισκευὴν, τὸ Σάββατον, καὶ τὴν Κυριακὴν, καὶ διὰ ἀμφοτέρωθεν αἱ ἀπώλειαι εἶνε βαρεῖαι.

Αἱ διαπραγματεύσεις.

Λονδίνον, 3.

Ἐπιστήμως ἀγγέλλεται ἐξ Οὐασιγκτῶνος, διὰ τὴν Ρωσικὴν καὶ Ἰαπωνικὴν Κυβέρνησις εἰδοποιήσαν τὸν Ροῦζβέλτ διὰ διωρίσαι πληρεξούσιους ὅπως συναντήσωσι τὸ ταχύτερον μετὰ τὴν 1 Αὐγούστου.

Ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη δίδουσι πλήρεις δικαιώμα εἰς αὐτοὺς ὅπως διαπραγματευθῶσι καὶ κανονίσωσι τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης ἧς θὰ ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν ἐκάστης τῶν δύο κυβερνήσεων.

«Διὰ τὴν εἰρήνην»

Λονδίνον, 5.

Ἐγνώσθη ἐν Πιτροπόλει διὰ τὴν ἀνακρίνωσιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ροῦζβέλτ ὑποδεικνύει διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Ρώσων ἀντιπροσώπων ὁλοῖ τὴν εἰλικρινὴ τοῦ Τσάρου ἐπιθυμίαν περὶ διαρκούς εἰρήνης.

Ἡ ρωσικὴ πρότασις περὶ ἀμείσου ἀναχωρῆς διεδόσθη εἰς Ἰαπωνίαν δι' Οὐασιγκτῶνος.

Τοκιο, 7.

Ὁ Μικάδης ἀπεχαιρέτισε διὰ γιῦματος τὸν Κομοῦρα καὶ τὸ ἐπιτελεῖόν του τὸ ἀπαρτίζον τὴν διὰ τὴν εἰρήνην ἐπιτροπίαν.

Δάνεια τῇ Ἰαπωνίᾳ.

Λονδίνον, 7.

Ἡ Ἀγγλῖα, ἡ Ἀμερικὴ, καὶ ἡ Γερμανία δίδουσιν ἐκάστη εἰς τὴν Ἰαπωνίαν δάνειον δέκα ἑκατομμυρίων, ἐλθόντων εἰς τὰ 90 πρὸς 4 1/2 ο/ο δι' ἑκαστὴν ἔτη.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

ТА ЕГКАИНА

Ἐπίσημα ἐγκαίνια τῆς γραμμῆς Ἀμ-
μοχώστου Λευκωσίας δὲν θὰ γίνωσι τώ-
ρα. Ἡ κυκλοφορία θ' ἀρχίσῃ ἀπλῶς
τὴν 1 Αὐγούστου, πιθανῶς δὲ ἐπίσημα
ἐγκαίνια νὰ τελεσθῶσι μετὰ τὴν ἐπάνο-
δον τῶν ἀρχῶν ἐκ Τροόδου.

ΤΟ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΜΑΣ

Τὴν εὐαγγ. τῆς Τρίτης ἔργον αἱ ἐξαι-
αι εἰς τὴν Γυμναστικὴν, ἥ, ἐδίδαν αἱ
σπουδαῖες Χατζηγαδρῆλ, Χριστοδούλου,
Καλαϊδου, καὶ Ἐλευθερίου. Εὐτυχῶς ἐ-
ίτος· ἐπὶ τέλος ἐθεωρήθη ὁρθὸν νὰ ἐπιτρα-
ῇ κατ' αὐτὰς νὰ παρίσταται μόνον οἱ γο-
αῖς καὶ οἱ ἀηδόμενοι. Ἀσπῆτα εἰσφορὰ ἐ-
αλλοῦτο συγχρόνως, καὶ τέλος τὸ σχολ-
ον ἔτος ἐπέστεφεν ὁ ἑθνεὺς ὕμνος.

ΝΑΥΤΗΛΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εν Αλευρωσίᾳ, τῇ 15/28 Ἰουνίου, 1905.

Η ΥΠΟΤΡΟΦΙΑ ΣΕΝΔΑΛΛΑ

Ἐκ τῆς Κλ. Κ. Ἀρτεμίδου.
Πωλεῖται παρὰ τῷ συγγαγεῖ, καὶ
ἐν τῷ Βιβλικῷ πωλεῖον Κ. Γ. Ρώστου.

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ

Μερίσεις περί τοῦ ἐθνικοῦ μας ζητήματος.

Ἡ ἡμερὶς «Ἡμερησία Σφαῖρα» τοῦ Ἀγ. Λουδεβίκου (Ἡν. Πολιτείας) γράφει τὰ ἑξῆς περί ἡμῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Κύπρος ζητεῖ τὴν ἑνωσίν της μετὰ τῆς Ἑλλάδος.»

«Εἰς τὸν Δόξα τοῦ Κοινῶν, ἀδελφόν τοῦ Βασιλέως Ἑδουάρδου, ἐπισκεφθέντα τελευταίως τὴν Κύπρον μετὰ τῆς Δουκίσσης καὶ τῶν θυγατέρων του, ἐπεδόθη ὑπὸ τῶν ἐξιστογῶν κατοικῶν τῆς χώρας ἀναφορά ἐνοχλητικῶν καὶ χαρμηλῶν. Τίποτε περισσότερον ἄλλα καὶ τίποτε ὀλιγώτερον ἐζητήσαν παρὰ τοῦ Δούκτος νὰ ἐνασκήσῃ τὴν αὐτοῦ ἐπιρρῆν παρὰ τῇ Ἀνακτὶ ἀδελφῇ του καὶ παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς νήσου ἐκ τῆς Βρετανικῆς ἐξουσίας. Ἡ ἀναφορά εἶχε τὸν τίπον θερμότητος εὐχῆς ὅπως Ἑδουάρδος ὁ Ζ' πρᾶξῃ διὰ τὴν Κύπρον ὅ,τι ἡ Βασίλισσα Βικτώρια ἐπρόκειτο διὰ τὰς Ἰονίους νήσους, ἥτοι τὴν παραχώρησιν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑλλάδος.»

«Ἡ Κύπρος ἐν παλαιστοῖς χρόνοις ἀποτελεῖ ἐν τῶν μεγάλων ἐρείσματων τῆς χριστιανισμοῦ ἐναντίον τῶν Τούρκων καὶ ἐναντίον τῶν Μουσουλμάνων περὶ τῆς Βαρβαρίας καὶ τοῦ Ἀλγερίου, ἀλλ' ἐν τῇ λαὶ εἶχε κυριεύθῃ ὑπὸ τῶν πρώτων, εἴτινες ἐβρατίσαν οὐτὴν μέχρι τοῦ 1878, ὅτε ἡ Μεγάλη Βρετανία, εἰς ὁμοίαν τῶν κειμένων, εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς Ρωσίας τοῦ ναυπηγῆς πλήρεις τοὺς καρκίους τῆς νύκτος παρὰ τοῦ Σουλτάνου, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ δικαίωμα τῆς καταλήψεως καὶ κατοχῆς τῆς Κύπρου. Θεωρητὶς ὅς ἡ νῆσος ἀποτελεῖ εἰς εἰς μέρος τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, μέρος τῶν ἐξουσιῶν αὐτῆς, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀπαντῶν τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς κατοχῆς, πληρωμένον ἐτησίως εἰς τὸν Σουλτάνον. Ἀλλ' οἱ ὅλοι τοὺς ἄλλους σκοπεύς καὶ προθέσεις ἡ νῆσος εἶνε ἀγγλικὴ ἀποικία καὶ ὡς τοιαύτη διακεῖται. Ὁ λαὸς ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἀποτελεῖται εἰς εἰς ἐξ Ἑλλήνων ἢ ὁσμιουμένων ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τῶν δεσμῶν τῆς συγγενείας, τῶν παραδόσεων, τῆς πίστεως, καὶ ὡς εἰ Κρήτες ζητοῦσι καὶ θέλουσι ν' ἀνήκωσιν εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος.»

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀγορά, Λευκωσίας.

Παρασκευῇ, 24/7 Ἰουλίου.			
Κριθάρια	τὸ κοιλόν	γρ.	14
Σιτάριον	»	»	28—30
Βρώμη	»	»	10
Ὅρος	ἐντόπιος	»	22 1/2
Ρακή σοῦμα	20 βαθμ. ἡ ὀκ.	»	2 1/4
Μαλλιά,	ἡ λίτρα γρ.	»	25
Κουκιά,	ἡ ὀκ.	παράδες	40—45
Οἶνοι	α' τὸ γομάρι	σελ.	16
Οἶνοι	β'	»	14
Κομανδάρια	»	»	92—95
Ἐλαια	ἡ λίτρα γρ.	»	21—22

Ἀποσκευακά.

Ἄλευρα ὁ σάκκος	σελ.	13—15
Σιμιδάλια	α	15—18
Κηρός	ἡ ὀκ.	34
Ἀγγλικὰ ὀρύζια ὁ σάκκος	Γρ.	190
Ζαχάρεις	ὁ	α
Καπὲς	ἡ ὀκ.	12 1/2
Σίπων Τριπόλεως	»	7 1/4
Πετράλαια ρωσσ., τὸ κιδῶτιον	γρ.	59—60
Λίρα Ἀγγλίας πρὸς γρ		182

Ο ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ Ν. ΤΟΥ 1905.

Ἡ ἐφαρμογὴ του.

Ἡ Α. Ἐξουχὴς ὁ Μ. Ἀρμυστὴς δρῖζει (ἐν ἀμει τοῦ νέου περὶ Παιδείας Νέμου) ὅπως Ἑλληνικὰ Χριστιανικὰ Σχολεῖα λαμβάνοντα κυβερνητικὴν ἐπιχορήγησιν λειτουργήσωσι κατὰ τὸ 1905—6 εἰς τὰς ἑξῆς πόλεις:—

Ἐν Λευκωσίᾳ:

1. Ἅγιος Ἰωάννης (Ἀστική.)
2. Ἅγιος Σάββας.
3. Παρθενοναγωγίον Φανερωμέν. (τιμ. μα στοιχειώδους Παιδείας.)

Ἐν Λάρνακί καὶ Σκάλα.

1. Ἅγιος Λάζαρος.
2. Σκαλα, Παρθενοναγωγίον.
3. Λαριαξ, Ἀρρεναγωγίον.
4. Παρθενοναγωγίον.

Ἐν Λεμεσῷ:

1. Ἀρρεναγωγίον.
2. Παρθενοναγωγίον.
3. Παιδιοναγωγίον.

Ἐν Ἀμμοχώστῃ καὶ Βαρωνίᾳ:

1. Ἀρρεναγωγίον.
2. Παρθενοναγωγίον.

Ἐν Κτηματί:

1. Ἀρρεναγωγίον.
2. Παρθενοναγωγίον.

Ἐν Κυρηνείᾳ:

1. Ἀρρεναγωγίον.
2. Παρθενοναγωγίον.

Α ΣΧΟΛΙΑΚΑ

Ἡ διοριθεῖσα ἐπιτροπὴ.

Πρὸς ἑκάστην τῶν μελῶν τῆς διορισθείσης Σχολικῆς ἐπιτροπῆς Λευκωσίας ὁ Διοικητὴς Ἰταλίας τῆς ἐπιστολῆς ὅτι ὁ Γραφεῖον τοῦ Διοικητοῦ Λευκωσίας.

30 Ἰουνίου, 1905.

Ἐντιμὲ Κύριε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σὰς πληροφωρῶ ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Ἐποχικῆς Ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς συγκροτηθείσης χθὲς ἐξελέγητε διὰ πλειοψηφίας ἀποτελεσμένης ἐκ τῶν κ.κ. Κυριακίδου, Θεοδότου, Φοινιῶς, Μαραθεύτου καὶ Γλυκοῦ ὅπως μετ' ἄλλων ἀπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τὴν χωρικὴν ἐκπαιδευτικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὰ ἑλληνικὰ χριστιανικὰ σχολεῖα τῆς στοιχειώδους παιδείας τῆς πόλεως Λευκωσίας.

Ὁ κ. Σιακαλλῆς ἐξέφρασε τὴν γνώμην του ὅτι καὶ ἰσημειώθη ἐν ταῖς πρακτικαῖς ὅτι ὁ τοιοῦτος διορισμός δὲν ἐγένετο νομίμως.

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι, Κύριε, εὐπειθὴς ὑμῶν θεράπων.

ΟΓ. ΚΟΛΛΕΤ,

Διοικητὴς.

Ἡ ἀρνήσις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἡ διοριθεῖσα ἐπιτροπὴ μετέβη παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἵνα προεδρεύσῃ ἐν συνεδρίᾳ τῆς. Ὁ Ἀρχιεπισκοπὸς δὲν ἤρνηθη, ἐπὶ τὸν δὲν τὴν ἀναγνωρίζει.

Νεῖα παρατήρησις.

Εἰς τὸ προπαραλθὸν φύλλον εἶχον ἀναγράψῃ ὅτι 1,183 ψηφισθέντα εὐρέθησαν ἐν τῇ καλπῇ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Δὲν εἶχε γίνῃ ὁμοῦς ἀκόμη ἡ ἐξελέγξις.

Ὁ Ἀρχιεπισκοπὸς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ πρὸς τὸν Διοικητὴν ἀναγράφει 981 ψηφισθέντας ὡς ἀνώτατον ἀριθμὸν ὃν ἔλαβεν ὁ κ. Πασχάλης Κωνσταντινίδης.

ΤΑ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Πετρούπολεως ὑπὸ ἡμερ.μ. 24 Ἰουν. πρὸς τὴν σπουδαίαν Γαλλικὴν ἡμερησίαν «Εὐρωπαϊκὸν Ταχυδρομειον», αἱ ἐκθέσεις περὶ τῆς ἐποδείας τῶν γεννημάτων ἐν Ρωσίᾳ «δείκνυνται ὅτι εἰς τὰ 2/3 τῶν ἐπαρχιῶν ἡ ἐσοδεία τῶν δημοτειακῶν εἶνε πλεονεκτωτέρα τοῦ μέσου ὅρου. Λιμὲς μεγάλης ἐκτάσεως φέρονται ἀνυπόφορος.» Ἐνεκα τούτου προσδοκᾶται ὕψους τις καὶ εἰς τὰ ἰδιὰ μας γεννήματα.

ΙΕΡΑ ΚΤΗΜΟΣΥΝΗ ΟΘΩΜΑΝΩΝ

2,950 λίραι εἶνε τὸ εἰσόδημα τοῦ ἔτους τοῦ ληξαντος τῇ 31 Μαρτίου, 1905, τῆς ἱερᾶς κτημοσύνης τῶν ὀθωμανῶν ἐν Κύπρῳ (Βακυφ) τὰ ἑξῆς εἶνε 2,783 λίραι.

Τὸ εἰσόδημα, παρὰ τινὰς μὴ εὐοικίς περιστάσεις, παρουσιάζει σχετικὴν αὐξησιν 166 λιρῶν.

Ἡ διαχειρίσις, ὡς γνωστόν, εἶνε ἀνατεθειμένη εἰς τὸν Διοικητὴν Λευκωσίας καὶ τὸν Ἰρράν ἐφ. εἰ δὲ λ/σμοὶ ἐξηλέγχθησαν ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ Ἰμῳματι τῆς Κυβερνήσεως.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΜΑΣ

Ὁ κ. Μελιδης εἰς τὰς τρεῖς παραστάσεις τῆς ὁποίας ἔδωκεν εἰς τὸ θέατρον Παπαδοπούλου κατεμάγευσεν τοὺς θεατοὺς μετὰ τὰ μυστήρια τῆς ταχυδακτυλουργίας τοῦ.

ΑΠΟΨΕ δίδει κατ' αἶψαν πολλῶν ἐκκοινησίων τὴν τελευταίαν ἀποχαιρετιστήριον παράστασιν, μετὰ διαφόρων νεοφανῶν ψυχολογικῶν φαινομένων καὶ πειραμάτων Φυσικῆς, Χημείας, Ὀπτικῆς καὶ Αἰγυπτιακῆς μαγείας, εἰς πράξεις τίσσας. Ἡ παράστασις θα τελειώσῃ διὰ τῆς ἀπεκεφαλίσσεως ζώντος ἀνθρώπου.

Ὁ κ. Μελιδης ἀποχαιρετίζων τὴν Λευκωσίαν ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν δεξίωσιν ἧς ἔτυχεν, καὶ ὡς ἐδειξιν τῆς εὐχαριστήσεώς του θ' ἀποκαλύψῃ κατὰ τὴν ἀποφινὴν παράστασιν τὸ μυστικὸν ὁ παιγνιδίον συναναστροφῆς, εἰς τρόπον ὥστε εἰ θεαταὶ νὰ δύνανται νὰ παίζωσι ταῦτα εἰς συναναστροφῆς ὡς ἄλλοι Μελιδαι.

Τιμὰι: Θίωρεῖα Ἀγ. καὶ Βι. σερῆς διὰ τίσσας ἀτομα σελ. 5. Κη. σματα σελ. 1. Ὑπερῶν γρ. 4 1/2.

Εἰσιτήρια πωλοῦνται σημεῖον ἐν τῇ Ἐμπορικῇ Λέσχῃ ἀπὸ τῆς 2—6 μ.μ. τὴν δὲ ἑσπέραν ἐν τῷ Θεάτρῳ Ἡ παράστασις ἀρχίζει τῇ 9.30 μ.μ. ἀκριδῶς.

Γαλλικὸν ὑποδρύχειον.

Λονδίνον, 7.

Γαλλικὸν ὑποδρύχειον μετὰ 13 ἐπ' αὐτοῦ ἐβυθίσθη ἐν Βιζέρτα (Τύνις.) (Πρακτοριὸν Ρέουερ.)

Διευτῆρι αὐτῇ, παρθέναγωγὸν με-
τὰ 303 μαθητριῶν καὶ ἐν ἀρρεναγωγείῳ.

Ο αριθμός των διδασκάλων ανέρχεται εις 30. Ένεκα δὲ τῆς αὐξήσεως τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Καίρου ἠγοήθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ ἕτερον σχολεῖον καὶ ἐν νηπιαγωγείον. Ἐν Μανσούρα ἐπὶ πληθυσμοῦ 53,000 κατοίκων εἰς Ἑλλήνες ἀνέρχονται εἰς 14,000 καὶ εἰς τὰ λοιπὰ δὲ μέρη τοῦ διαμερίσματος ἡ αὐτὴ περίπου ὑφίσταται ἀναλογία.

Ἡ καταστροφή τῆς δυνάμεως τοῦ Μαχδὴ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ἤνοιξεν εἰς τὸν Ἑλληνισμόν νέον στάδιον δράσεως καθ' ὅλην τὴν ἁγίαν Αἴγυπτον. Ἐν Σουδαν καὶ πανταχοῦ, ὅπου ἐγκαθίστανται, ὁθενδήποτε τῶν ἐσχατιῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἂν προέρχονται, οὐδεποτε λησμεύουσι τὴν ἐθνικότητά των, ἄλλο τὸ πᾶν εἰδούσι πρὸς διατήρησιν τῆς γλώττης καὶ τῆς θρησκείας.

Ἡ ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΑΜΠΛΟΥΤΩΝ

ΕΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΤΟΥ ΡΟΤΣΙΛΔ

Ο θάνατος τοῦ βαρῶνου Ἀλφρέδου Ρότσιλδ εἰσέφερεν ἀφορμὴν νὰ γραφῶν πλείστα ἐπεισόδια τοῦ βίου τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἐκατομμυριούχου, ὁ ὅποιος εἶπε ἐπὶ τοῦς δημοτικωτέρους πλουτίους τοῦ ἐγνώρισεν ὁ κόσμος.

Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρουν καὶ τὸ ἑξῆς, ἀποδεικνύον τι ἀξίζει τὸ θάρος ἐνὸς ἀνθρώπου.

Κάποτε εἰς τὸν θυρωρὸν τοῦ βαρῶνου Ρότσιλδ παρουσιάσθη ἓνας Γάλλος Μαξιμ Λισμπὼν, κατὰδικος ἐπὶ τῆς Κομμεύνας, ἐλευθέρως πλέον καὶ διατηρῶν εἰς τὴν Μονμάρτην μικρὸν καλλιτεχνικὸν καπηλεῖον τὸ λεγόμενον «Ταβέρνα τῆς Εἰρκῆς».

Ο θυρωρὸς τοῦ Ρότσιλδ ἦτο ἐν εἰδῶς Κερδέου γνωρίζοντος πολὺ καλὰ τι ἐνοχλήσεις ἤμπορούσε νὰ ἔχῃ ὁ Ρότσιλδ καὶ προσπαθεύοντος μὲ πάντα τρόπον νὰ σώσῃ τὸν κύριόν του τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰ περισσεύματα. Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν ἦτο εὐκόλον. Αἱ ἐρωτήσεις καὶ αἱ ἀνακρίσεις τοῦ θυρωροῦ συχνὰ ἐναυάγουσαν πρὸς τῆς ἐπιτηδεύσεως καὶ τῆς ἐπιμονῆς τῶν ἐπισκεπτῶν.

Ὅταν ὁ Μαξιμ Λισμπὼν παρουσιάσθη εἰς τὸν θυρωρὸν, οὗτος ἠρώτησε :

—Τί τὸν θέλετε ;

—Θὰ σοῦ δώσω λόγον ; εἶπεν ὁ ἐπισκέπτης ἀποτόμως.

—Βεβαίως. Ἀλλοιῶτα δὲν θὰ σὰς ἀφήσω νὰ περάσετε.

Ὁ Λισμπὼν ἐσκέπη δλίγον καὶ εἶπε :

—Νὰ πῆς εἰς τὸν κ. βαρῶνον ὅτι εἰμαί ὁ Μαξιμ Λισμπὼν, ὁ παλαιὸς κατὰδικος τῆς Κομμεύνας τὸν ὁποῖον γνωρίζεις καλὰ. Θὰ μὲ δεχθῇ.

Μετ' ὀλίγον ὁ θυρωρὸς ἐπέστρεφεν ἐξημερωμένος καὶ μαλακός.

—Ὅριστε, εἶπε.

Ὅταν ὁ Λισμπὼν εὐρέθη πρὸ τοῦ βαρῶνου Ρότσιλδ τοῦ εἶπε χωρὶς προλογόν :

—Ἐστοιχημάτισα μὲ πεντακοσία φρ. ὅτι θὰ μοῦ ἐξοφλήσετε αὐτὸ τὸ γραμματίον.

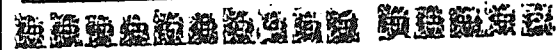
Καὶ τοῦ παρουσίασε τῷ ἐντι γραμματίον δύο χιλιάδων φράγκων.

—Κακὰ ἐκάματε, κύριε, εἶπεν ὁ

Ρότσιλδ διότι δὲν θὰ σὰς τὸ προεξορλήσω.

Τότε ὁ Λισμπὼν μειδιῶν προσέθηκε :
—Ἄ, κύριε βαρῶνε, εἰμαι βεβαίως ὅτι δὲν θὰ ἐπιμείνετε καὶ δὲν θὰ μὲ κάμετε πτωχὸν ἀνθρώπον νὰ χάσω πεντακοσία φράγκα.

Ὁ Ρότσιλδ ἤνοιξε τὸ πορτοφολί του καὶ ἐμέτρησε δύο χιλιάδας φράγκων. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ γραμματίον ἐκεῖνο δὲν ἐπληρώθη ποτέ. Μὲ ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὅποια ἐλάμβανεν ὁ Ρότσιλδ δὲν ἔχεν ὀλίγα τοιαῦτα γραμματία εἰς τὸ συρτάρι του.

Ο «ΦΟΙΝΙΞ»

Φαρμακεῖον ἐν Βαρωνσίαις.

Ἀπο τινῶν ἡμερῶν ἤνοιξεν ἐν Βαρωνσίαις Ἀμμοχώστῃ νέον Φαρμακεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ὁ ΦΟΙΝΙΞ», διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ φιλοπροσόδου φαρμακοποιοῦ κ. Γεωργίου Β. Παλάμα.

Ὁ κ. Παλάμας ἐργασθεὶς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Ἑλλάδι, Αἴγυπτῳ, καὶ Κύπρῳ, καὶ κατέχων ἔλην τὴν ἐμπειρίαν τοῦ κλάδου του, ἐπλούτισε τὸ νέον του ἐν Βαρωνσίαις φαρμακεῖον μὲ νωποτάτα φαρμακα ἐκ τῶν ὁμοαστοτέρων καταστημάτων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.

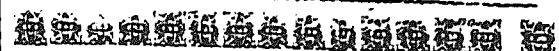
Μεγίστη προσοχή

καταβάλλεται ἐν τῇ ἐκτελεστῇ τῶν συνταγῶν, συγχρονῶς δὲ αἱ τιμαὶ θὰ εἶνε προσिताὶ καὶ εἰς τὸ πτωχότερον θαλάστιον.

Τὸ φαρμακεῖον «ὁ Φοῖνιξ»

τοιχοτοροῦτως ἔχει ὅλα τὰ προσόντα ὥστε νὰ ἐφελγύσῃ ἔλην τὴν ὑποστήριξιν τῆς κοινότητος Βαρωνσίων καὶ τῆς ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου.

Τὸ φαρμακεῖον θὰ εἶνε ἀνοικτὸν καθ' ἔλην τὴν ἡμέραν, καὶ τὰς νύκτας δὲ δύναται ὁ ἔχων ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ διευθυντοῦ κ. Γεωργίου Β. Παλάμα.

Ἡ ΚΕΝΤΡΙΚΗ

ΜΕΣΑΟΡΙΑ

Ξενοδοχεῖον.

Τὸ ἐν Πραστεῖῳ Ξενοδοχεῖον ἢ «Κεντρικὴ Μεσαορία» ἔκαμε πλήρεις τὰς προμηθείας του διὰ τὴν θερινὴν περίοδον, καὶ εἶνε πάντοτε πολὺ εὐχάριστος διαμονή, καὶ μάλιστα τώρα ὅτε τὸ Πραστεῖον εἶνε σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου.

Τὸ Ξενοδοχεῖον παρέχει

κρύα φαγητὰ διαφόρων εἰδῶν. — Ποικιλίαν ποτῶν. — Ἐπιπλωσιν νέαν, κλίνας ἀναψυκτικὰς, καὶ πᾶν ὅ,τι χρήσιμον πρὸς ἀνετον διαμονὴν τῶν ξένων.

Τὸ Ξενοδοχεῖον διευθύνεται τώρα ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Γεωργίου Πακούλα, τὸ ὅποιον σημαίνει ὅτι ἡ καθαριότης, ἡ περιποίησις, ἡ ἀνέσις, ἡ φθῆνια, κτλ., εἶνε ὅλα εἰς τὴν ἐντέλειαν.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΤΑΙ ΑΜΑΞΩΝ

Ἔργασία πρωτοφανῆς ἐν Κύπρῳ, ὁ κ. Ἑμμανουὴλ Θ. Κουρτής ἐκ Σμύρνης ἔλθων κατ' αὐτὰς εἰς Λευκωσίαν ἀ.α.λ.ο.μ.β.άνει τὸ βάψιμον ἁμαξῶν.

Ὁ δὲ κ. Γεώργιος Στάνζος, ἐξ Ἀθηνῶν, ἀναγομ.άνει τὴν ἐπίστρωσιν (ταπισσερῆ) ἁμαξῶν.

Οἱ δύο ἐργάζονται ἀπὸ κοινῆς. Τὴν ἐργασίαν δὲ τὴν ὁποίαν ἀ.α.λ.α.μ.β.άνουσιν ἐκτελεῦσι τελεῖαν, εὖτως ὥστε καὶ τῇ παλαιότεραν ἁμαξάν παραδίδουσιν ἐ.π.ι.λ.ῶς καὶ νουρηγῇ.

Τὸ Κατάστημά των εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς Ἑμπερικῆς Λέσχης, ἔχει δὲ τὰ καλλίτερα συστατικά.

Ἐν γένει ἀναλαμβάνουσιν πᾶσαν ἐργασίαν ἁμαξῶν, βαφικῆς, ταπισσερίας κτλ.

Emmanuel Courty

George StanZos

painters and repairers of coaches. Their establishment is opposite the eastern side of the «Commercial Club», Nicosia.

ΤΟ ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΣΑΣ

Καπέλλα παλ.α.α. ἐπιδιορθοῦνται, τὰ σχήματά των μετατρέπονται κατὰ παραγγελίαν, καὶ γίνονται ἐντελῶς καὶ νουρηγῇ. Τα ψάθονα καθαρίζονται καὶ γίνονται ἐντελῶς καὶ νουρηγῇ.

Κατασκευάζονται ἐπὶ παραγγελίαν : Ἑμπούπλεκες ἀπὸ διάφορα κασμίρια, μεταξωτά, ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ὑφασμάτων κατὰ παραγγελίαν.

Καπέλλα καλοκαιρινὰ ἀγγλικά κατὰ παραγγελίαν, λευκὰ καὶ γριζὰ εἰς νεὰ καὶ διάφορα σχέδια. Ὅλα εἰς τὸ

Κατάστημα Χ. Γ. Ρώσσου

ἐν τῇ στ.α. Φανερωμένης.

Ἐπλουτίσμεν τὸ κατάστημά μας μὲ νέα μηχανήματα καὶ φόρμις τῆς πιλοποιίας. Σχέδια καὶ ἐργασία πρωτοφανῇ ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἑλβετικὴ Δαμαλῆς.

Ἐλαβον ἤδη, καὶ θὰ λαμβάνω τακτικώτατα νωπὴν Δαμαλῖδα ἐκ τῶν πασιγνώτων Ἰνστιτούτων τῆς Ἑλβετίας.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τοιαύτης ἀς ζητῶσιν ἀπὸ τὸ Φαρμακεῖόν μου.

Ἐκαστον σωληνάριον τιμᾶται 5 γροσίων, αἱ δὲ παραγγελίαι ἀποστέλλονται ἐλευθέραι ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ἐκάστη παραγγελία δέον νὰ συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

Σάββας Θωμαΐδης,
Φαρμακοποιὸς ἐν Κυρηνείᾳ.

Εἰς τὸ «Ἐξοχικὸν Κέντρον» : δροσιά, μαστίχα καὶ κονεῖα Μεγαηλίδου, περικοίησις Παναγιώτη.